

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Duca Denis în numele inculpatului Melișan Oleg și de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021 și a sentinței Judecătoriai Bălți, sediul Central din 01 iunie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Melișan Oleg Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Șevciuc Vasili Xxxxx, născut la xxxxx, originar din mun. Xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 05.08.2019-01.06.2020
2. *instanța de apel:* 22.06.2020-09.12.2020
16.08.2021-09.11.2021
3. *instanța de recurs:* 08.02.2021-05.07.2021
26.01.2022-02.03.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Central din 01 iunie 2020, cauza fiind examinată în conformitate cu prescripțiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală:

Melișan Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumularea parțială a pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Central din 02.11.2017, i-a fost stabilită inculpatului Melișan Oleg o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Șevciuc Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Melișan Oleg, având intenție unică cu Șevciuc Vasili și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 09 iunie 2019, aproximativ la orele 01:00, în timp ce Șevciuc Vasili, monitoriza dacă ei nu sunt observați de careva persoane, Melișan Oleg a sărit gardul gospodăriei lui Gîrbu Ion, situată pe str.Xxxxx, de unde din fața casei a sustras pe ascuns o motoretă fără ataș, de model „Orox”, cu n/î XXXXX, de culoare neagră, după care ambii cu motoreta dată, au plecat de la fața locului, cauzând astfel cet. Gîrbu Ion, daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 12500 lei.

Totodată, prima instanță a mai reținut că, Șevciuc Vasili, având o intenție unică cu Melișan Oleg și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 09 iunie 2019, aproximativ la orele 01.00, în timp ce Șevciuc Vasili, monitoriza dacă ei nu sunt observați de careva persoane, Melișan Oleg a sărit gardul gospodăriei lui Gîrbu Ion, situată pe str.Xxxxx, de unde din fața casei a sustras pe ascuns o motoretă fără ataș, de model „Orox”, cu n/î XXXXX, de culoare neagră, după care ambii cu motoreta dată au plecat de la fața locului, cauzând astfel cet.Gîrbu Ion, daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 12500 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Melișan Oleg și Șevciuc Vasili, au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, conform indicilor calificativi „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili, care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse non privative de libertate;

- avocatul Duca Denis în numele inculpatului Melișan Oleg, care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

3.1 În motivarea cerințelor sale, avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili a invocat că:

- instanța de fond la emiterea sentinței nu a luat în vedere faptul că, inculpatul a recunoscut vina, cauza fiind examinată în procedură simplificată, partea vătămată a fost împotriva aplicării în privința lui Șevciuc Vasili a unei pedepse sub formă de închisoare;

- instanța de fond nu a argumentat caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea față de inculpat, astfel consideră posibil aplicarea în privința lui Șevciuc Vasili a unei pedepse neprivative de libertate.

3.2. În motivarea cerințelor sale, avocatul Duca Denis în numele inculpatului Melișan Oleg a invocat că:

- Melișan Oleg a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în temeiul art.364¹ Cod de procedură penal, se căiește de cele comise și regretă mult faptele săvârșite;

- potrivit art. 186 alin. (2) Cod penal, pedeapsa prevăzută este amendă în mărime de la 650 la 1350 u.c sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani;

- instanța de judecată nu a argumentat caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea față de Melișan Oleg, îndeosebi în circumstanțele în care Melișan Oleg și apărarea a pledat pentru aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- supra-aglomerarea penitenciarelor și pedeapsa cu închisoarea, devenind deja un fapt notoriu că nicidecum nu își ating efectul scontat de reeducarea și corectare a celor care au săvârșit infracțiuni, și implicit apare un risc mai mare ca persoanele aflându-se în mediul penitenciarelor să recidiveze;

- executând munca neremunerată în folosul comunității, inculpatul va avea un caracter decisiv în atingerea scopului pedepsei penale, și totodată o utilitate publică mult mai benefică. Chiar din punct de vedere economic, statul prin forța sa coercitivă nu va avea cheltuieli de întreținere a unui deținut, în condițiile în care în ziua de azi datorită condițiilor din penitenciare, CEDO a condamnat de nenumărate ori Republica Moldova și statul suportă cheltuieli enorme pentru recompensa oferită față de condamnații, ce își execută pedeapsa în penitenciarele din țara. Mai mult, condamnat fiind la munca neremunerată în folosul comunității, Melișan Oleg, va aduce un aport benefic statului executând o muncă, decât aflându-se la închisoare și implicit mărinind cheltuielile statului;

- infracțiunea pentru care a fost condamnat este una mai puțin gravă, deci munca neremunerată în folosul comunității este cea mai bună soluție atât pentru a restabili echitatea socială, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni nu doar de către condamnat dar și de alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel, a considerat că instanța de fond corect a stabilit inculpaților pedeapsa anume sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și în privința lui Melișan Oleg cu aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe cu adăugarea parțială a pedepsei stabilite la pedeapsa neexecutată anterior, ordine în care pedepsele inculpaților au fost stabilite în limitele prevederilor legale, pedepse care la părerea instanței de apel, sunt echitabile faptelor infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Duca Denis în numele inculpatului Melișan Oleg, care invocând incidența în speță a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală

a solicitat, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale, avocatul Duca Denis în numele inculpatului Melișan Oleg a invocat:

- la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 321 Cod de procedură penală, or instanța de apel a examinat cauza penală în privința lui Melișan Oleg fără participarea acestuia;

- în situația în care prima instanță, prin sentință a dispus aplicarea măsurii preventive sub formă de arest cu anunțarea în căutare a inculpatului, în instanța de apel urma să fie prezentat cel puțin dovada inițierii dosarului de căutare pentru a putea trece la examinarea cauzei în lipsa inculpatului, dar nu a se limita la expedierea citației poștale și aducerii silită.

6.2 Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili, care invocând incidența în speță a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului Șevciuc Vasili să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale, avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili a indicat:

-instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație motivele invocate de apărare. Nu a fost luat în considerare faptul că, inculpatul a recunoscut vina, a colaborat de la început cu organul de urmărire penală, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, nu are antecedente penale, iar partea vătămată nu dorește ca acesta să execute real pedeapsa închisorii;

- instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 7, 75-88 Cod penal;

- nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii, fiind rațional în acest sens aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2021, au fost admise recursurile ordinare declarate, fiind casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a reținut că, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a citat (f.d. 210-213, vol. I) inculpații la ședința de judecată preconizată pentru data de 23 septembrie 2020, însă pe adeverințele de pe avizele de recepție, au fost indicate mențiunile „nereclamat” și „nu locuiește la adresa indicată”. Subsecvent, prin încheierile protocolare din 23 septembrie 2020 și 04 noiembrie 2020, instanța de apel a dispus aducerea silită a inculpaților Melișan Oleg și Șevciuc Vasili la ședințele instanței de apel, însă potrivit rapoartelor angajaților IP Bălți și IP Sângerei, inculpații nu au fost depistați la locul lor de trai.

Astfel, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 09 decembrie 2020 (f.d. 241-242, vol. I) instanța de apel, verificând prezența participanților la proces, a stabilit că inculpații nu s-au prezentat la ședința de judecată stabilită, menționând în acest sens că, „Se consideră posibilă examinarea cauzei

în lipsa inculpaților. Având în vedere faptul că apelurile declarate sunt în favoarea inculpaților, urma să aibă diligență și să se intereseze de soarta dosarului”.

Raportând circumstanțele nominalizate la normele de drept expuse supra, instanța de recurs a stabilit că, instanța de apel, dispunând examinarea cauzei în lipsa inculpaților, nu a dispus de probe verosimile că Melișan Oleg și Șevciuc Vasili au renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la judecarea cauzei în ordine de apel, or în acest sens nu au fost prezentate probe incontestabile în privința întreprinderii tuturor măsurilor necesare cu privire la prezentarea inculpaților în instanță.

În aceste condiții, instanța de recurs, a reținut că instanța de apel derogând de la prevederile menționate supra, nu a întreprins toate măsurile posibile în vederea asigurării prezenței inculpaților în ședințele de judecată a instanței de apel, fapt ce a dus la lezarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil, sub aspectul că aceștia au fost lipsiți de dreptul de a participa în apel, de a se pronunța asupra apelului personal.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs a reamintit că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să efectueze operațiunea de individualizare a pedepsei în conformitate cu rigorile legale, să se pronunțe motivat și întemeiat asupra posibilității aplicării față de aceștia a instituției de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417-419 Cod de procedură penală., să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

10. Instanța de apel a reținut că din materialele cauzei rezultă, că instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și vinovăția inculpaților Melișan Oleg și Șevciuc Vasili în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, cu indicii de calificare: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, de prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală. Astfel, instanța de fond la adoptarea

soluției privind numirea pedepsei a indicat, că la compartimentul individualizării pedepsei inculpaților Melișan O. și Șevciuc V., se conduce de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal.

În acest sens, instanța de fond a relevat, că inculpații Melișan Oleg și Șevciuc Vasili au comis o infracțiune, care potrivit prevederilor art. 16 alin.(3) Cod penal, se califică ca o infracțiune mai puțin gravă, anteriori judecați, fără loc de muncă, se căiesc de cele comise, circumstanțe atenuante potrivit prevederilor art.76 Cod penal nu au fost stabilite, iar circumstanțe agravante potrivit prevederilor art.77 Cod penal, au fost specificate în rechizitoriu – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Instanța de fond a menționat, că sancțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de închisoare de până la 4 ani.

Prin prisma normelor citate supra, ținând cont de rigorile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei vor fi: limita minimă: 3 luni, iar limita maximă 2 ani și 8 luni.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, de personalitatea inculpatului, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării inculpaților, aplicându-se în dosar efectele art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, și prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de fond a considerat că, pedeapsa inculpaților Melișan Oleg și Șevciuc Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, urmează să fie stabilită sub formă de închisoare, pe un termen a câte 1 an pentru fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare (art.72 alin.(3) Cod penal).

În continuare, la capitolul individualizării pedepsei instanța de fond a găsit relevant să specifice și faptul, că infracțiunea incriminată inculpatului Melișan O. a fost săvârșită înainte de executarea completă a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 02.11.2017 (f.d.99-102), respectiv în speță după cum a fost enunțat și de către acuzare în cadrul dezbaterilor judiciare sunt incidente prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal.

În temeiul art. 85 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința respectivă și prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 02.22.2017 (f.d.99-102), instanța de fond a considerat necesar de a-i stabili lui Melișan Oleg pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la poziția părții apărării referitor la stabilirea inculpaților Melișan O. și Șevciuc V. a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de fond a indicat, că nu o va admite și va expune anumite considerațiuni, care au stat la baza stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Dezvoltând în continuarea concepțiile juridice expuse mai sus, dând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, instanța de fond a reținut faptul că, aplicarea în speță a unei pedepsei neprivativă de libertate în mod real nu va atinge scopul pedepsei penale, or reieșind din personalitatea inculpaților Melișan O. și Șevciuc V., care anterior au fost judecați pentru infracțiuni similare comise cu intenție, mai mult ca atât inculpatul Melișan Oleg prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 02.11.2017 (f.d.99-102), în temeiul art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei fiindu-i stabilită perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, astfel fiind o persoană predispusă să comită infracțiuni nu a pășit pe calea corijării și din nou a comis o faptă ilegală pasibilă de pedeapsă penală, de altfel aspecte analogice și cu situația inculpatului Șevciuc V., care, de asemenea aflarea sa la libertate prezintă pericol pentru societate ce în esență poate fi prevenit doar prin privarea sa de libertate.

De rând cu acest fapt, la determinarea formei și mărimii de pedeapsă, instanța de fond a constatat circumstanța agravantă, și anume: prevederile lit. a) alin. (1) art. 77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Reieșind din cele stabilite pe caz, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a numit inculpaților pedeapsa anume sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și în privința lui Melișan Oleg cu aplicarea art.85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe cu adăugarea parțială a pedepsei numite la pedeapsa neexecutată anterior, pedepsele inculpaților fiind stabilite în limitele prevederilor legale, pedepse care la părerea instanței de apel, sunt echitabile faptelor infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, care nu sunt la prima abatere, careva temeuri de modificare a sentinței în latura pedepsei, după cum solicită apelanții nefiind stabilite.

Instanța de apel a respins apelurile declarate de avocați în interesele inculpaților ca nefondate, pedeapsa stabilită inculpaților fiind just individualizată, iar argumentele invocate în apeluri fiind în contradicere cu aspectele de fapt ale cauzei.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele avocatului Vlas Elena privind dezacordul cu sentința instanței în latura stabilirii pedepsei, or, pedeapsa sub formă de închisoare inculpatului fiind stabilită cu respectarea prevederilor legale, ținând cont de personalitatea inculpatului Șevciuc Vasili, anterior fiind în conflict cu legea penală. În privința lui Șevciuc Vasili nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în prezența antecedentelor, inculpatul anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 25.11.2016, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 2 ani 7 luni închisoare, fiind eliberat din locurile de detenție la data de 28.02.2019, din nou a comis o infracțiune similară, fapt care indică că, inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor și nu

a făcut careva concluzii, în atare situație este inoportună aplicarea prevederilor prin suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a menționat, că în privința inculpatului Melișan Oleg nu este posibil aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind corect apreciat acest fapt de instanța de fond. Inculpatul Melișan O. anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 02.11.2017 (f.d.99-102), în temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, fiindu-i stabilită perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, astfel infracțiunea incriminată inculpatului Melișan Oleg a fost săvârșită înainte de executarea completă a pedepsei stabilite anterior, la caz fiind incidente prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, corect aplicate de către instanța de fond. În cazul unui cumul de sentințe, pedeapsa stabilită inculpatului este just individualizată, argumentele invocate fiind în contrazicere cu aspectele de fapt ale cauzei. Melișan Oleg fiind în termen de probă, a comis în mod repetat o infracțiune cu intenție, ce denotă faptul imposibilității corectării acestuia printr-o condamnare cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Ținând cont de situația reținută pe caz, afirmațiile apărătorilor nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond și de aplicare a unei pedepse mai blânde, pedeapsa numită inculpaților fiind just individualizată potrivit prevederilor legale, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, privind reducerea cu o treime a pedepsei închisorii, ținând cont că cauza s-a judecat în baza probelor administrate de organul de urmărire penală.

11. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

11.1 Avocatul Duca D. în numele inculpatului Melișan O., care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității.

În motivarea recursului indică:

- instanța de judecată contrar prevederilor capitolului VIII al Codului penal, a individualizat într-un mod eronat pedeapsa aplicată lui Melișan Oleg;

- Melișan Oleg, a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penal, se căiește de cele comise și regretă mult faptele săvârșite;

- instanța de judecată nu a argumentat caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea față de Melișan Oleg, îndeosebi în circumstanțele în care Melișan Oleg și apărarea a pledat pentru aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- supra-aglomerarea penitenciarelor și pedeapsa cu închisoarea, devenind deja un fapt notoriu că nicidecum nu își ating efectul scontat de reeducarea și corectare a celor care au săvârșit infracțiuni, și implicit apare un risc mai mare ca persoanele aflându-se în mediul penitenciarelor să recidiveze;

- infracțiunea pentru care a fost condamnat este una mai puțin gravă, deci munca neremunerată în folosul comunității este cea mai bună soluție atât pentru a restabili echitatea socială, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni nu doar de către condamnat dar și de alte persoane.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

11.2 Avocatul Vlas E. în numele inculpatului Șevciuc V., care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului indică:

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerare motivele invocate de apărare. Nu a fost luat în vedere faptul că, inculpatul a recunoscut vina și prejudiciul material, a colaborat chiar de la început cu organul de urmărire penală, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, nu are antecedente penale. Mai mult, partea vătămată nu dorește ca acesta să execute real pedeapsa închisorii;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel la determinarea unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii drepturilor încălcate, cât și din punct de vedere al reeducării a făptuitotuiui, nu a ținut cont de prevederile art. 7, 75-88 Cod penal;

- ținând, cont de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei, consideră că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, corectarea și reeducarea lui fiind posibile fără izolare de societate, prin aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, fixându-i un termen de probă.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece pedeapsa aplicată inculpaților este echitabilă.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate avocații Duca D. și Vlas E., indică la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată, avocatul Duca D. solicită ca inculpatului Melișan O. să-i fie stabilită pedeapsa sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, iar avocatul Vlas E., solicită ca inculpatului Șevciuc V. să-i fie aplicată o pedeapsă

neprivativă de libertate, semnalând astfel temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recursuri, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, stabilită conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpații au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpaților și respectiv, reeducarea și reintegrarea socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sanctiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sînt valabile în cazul dat pentru inculpații, Melișan O. și Șevciuc V., prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința, prin care Melișan Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an închisoare. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumularea parțială a pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02.11.2017, i-a fost stabilită inculpatului Melișan Oleg o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Șevciuc Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de

persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpaților le-a fost aplicată pedeapsa reală cu închisoare, motivând corespunzător temeiurile neplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului Melișan O. și neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune, în privința inculpatului Șevciuc V.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpații Melișan O. și Șevciuc V. au comis o infracțiune, care potrivit prevederilor art. 16 alin.(3) Cod penal, se califică ca o infracțiune mai puțin gravă, anterior au fost judecați, fără loc de muncă, se căiesc de cele comise, circumstanțe atenuante, potrivit prevederilor art.76 Cod penal nu au fost stabilite, iar circumstanțe agravante potrivit prevederilor art. 77 Cod penal au fost specificate în rechizitoriu – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. La fel, instanțele întemeiat au reținut că, infracțiunea incriminată inculpatului Melișan O. a fost săvârșită înainte de executarea completă a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Bălți sediul Central din 02.11.2017 (f.d.99-102), respectiv în speță, după cum a fost enunțat și de către acuzare în cadrul dezbaterilor judiciare sunt incidente prevederile art.85 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpaților să le fie aplicată pedeapsa mai blândă, neprivativă de libertate, astfel pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității și pedeapsa cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpaților.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi

atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului Șevciuc V., sau aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în privința inculpatului Melișan O., deoarece personalitatea inculpaților nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul, că anterior inculpații au mai săvârșit infracțiuni, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru inculpați a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca aceștia să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpaților Melișan O. și Șevciuc V. pedepse echitabile și conforme prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpaților, a fost individualizată corect și în așa fel, încât aceștia să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedepsele stabilite inculpaților Melișan O. și Șevciuc V. de către prima instanță și menținute de către instanța de apel, au fost aplicate în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Duca Denis în

numele inculpatului Melișan Oleg și de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili, ca fiind vădit neîntemeiate.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Duca Denis în numele inculpatului Melișan Oleg și de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șevciuc Vasili, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-i pe **Melișan Oleg Xxxxx** și **Șevciuc Vasili Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 02 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie